[148]　Середа 4 (17) липня 190…　Рік XI.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

… у Львові що… … неділь і гр… …) о 5-ій го… …ні по полудни.

Редакция і …міністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З краєвих соймів. — Відкрите памятника бл. п. Цісаревої Єлисавети. — Сензацийна поголоска. — Російска гостина в Болгариї.

Як доносять чеські ґазети, наміряє Володислав Ріґер кандидувати до сойму. До тепер не рішено ще, чи повірити єму мандат з торговельної палати, чи котрого міста. Побіда Ріґера запевнена тим способом, що Молодочехи здержать ся від голосованя. Роля Ріґера в соймі має полягати на зближеню шляхти до Молодочехів і склоненю єї, щоби сильнійше заакцентовала правно-державну програму. Крім того надіють ся, що Ріґер стане на чолі всіх фракций, не входячих в склад молодо-ческого клюбу. Ріґер годить ся на обнятє тої ролі і прийме мандат.

Сойм тирольский замкнено, хоч не полагоджено богато важних справ в наслідок обструкциї послів італіяньских. Поводом до того була знана справа автономії полудневого Тиролю, що тягне ся вже від кількох літ. Звістно, що полудневий Тироль замешкалий переважно Італіянцями; тому італіяньскі посли так в соймі як і раді державній від давна домагають ся автономічної управи для італіяньскої части Тиролю. Давнійше жадали они цілковитого розділу Тиролю на італіяньску і німецку часть: але стрітивши рішучий опір так німецкої більшости в краю як і правительства, они обмежились тепер на жаданю тілько автономічної управи для себе без формального подїлу провинциї. І хотяй по довголітній борбі вже мин. року принято ті жаданя в принципі за основу дальших переговорів, вибрано мішану комісию, щоби приладила внесеня для сойму, а й правительство не оказалось неприхильним: то все-таки німецка більшість відкинула проєкт угодовий, не здобувши для него ³/₄ голосів послів.

Побут Цісаря в Зальцбурзї і всї торжества, аж до вчерашнього дня, мали цілком родинне значінє. Найбільше то увиділо ся в часї приїзду Цісаря до Зальцбурга. В сальоновім ваґонї, в котрім був Цісар, їхала також і дочка Цісаря Мария Валеря з чотирма дітьми. Цісар вийшов насамперед з ваґона, і по урядовім привитаню, котрому приглядали ся діти з вікон, велів отворити ваґон і вийти дітям на перон. Діти повитали Цісаря, цілуючи єго в руку; Цісар усьміхнув ся і погладив їх. При відкритю памятника була майже ціла цісарска родина. Цісар, оглянувши памятник, по торжестві відкритя, голосно заплакав. Стоячі довкола архикнязї також плакали. Памятник єсть високий на 5 метрів, сама статуа, висока на 2 метри, зроблена з білого мармору. Цісарева представлена в подорожнім одіню, без капелюха, з углями на голові косами. Має она представляти Цісареву в тій хвили, коли виїздила з Зальцбурга 1898 року оглядаючи ся послїдний раз на то австрийске місто, немов би знала, що вже більше не верне до Австриї. — Прибувші на відкрите памятника Віденцї зібрали ся вчера на нараду над здвигненем у Відни памятника для Цісаревої. Ухвалено, що памятник має стануги на площи Михайла, перед цісарскою палатою.

Neues Wiener Tagblatt доносить телеґрафічно, що в Ессен розійшла ся вчера вість наспівша там з Бельгії, що цісаря Вільгельма, котрий як звістно вибрав ся до Норвеґії, убив там якийсь моряк. І инші часописи подають ту вість і повидавали окремі додатки з депешами о тій сензацийній поголосцї. Урядового потвердженя вісти доси нема.

На вчерашнім банкеті в Бурґас, на кораблі „Ростислав“ вел. князь Александер Михайлович, дякуючи за сердечну гостину, пив здоровлє болгарского князя Фердинанда. У відповіди кн. Фердинанд дякував цареви за приеланє члена царскої родини, котрий пізнав відносини Болгариї. Князь вказував на освобожденє Болгариї Росиєю, котра здвигнула собі у народу болгарского вічний памятник.

Новинки.

Львів дня 16 го липня 190…

— **Іспит з бухгальтериї** поєдинчої і подвійної як також з рахунковости купецкої, зложили в ц. к. школї політехничній у Львові: п. Іоан Семчишин vel Бурш з Вїху повіта брідского (дуже добре) і п. Іоан Прехітко з Золочева (добре). Рівно-ж оба укінчили курс торговельний в конц. школї торговельнії С. Шляґовского у Львові відлично.

22

НОВОМОДНІ ЖЕНЩИНИ.

(З анґлійского.)

(Дальше.)

Він чув ся так пригнобленим і нещасливим, що не міг ані ґазети читати, ані щонебудь иншого робити. Отже щоби якось час забити, вийшов на довший прохід вздовж берегів ріки Оттави. Постояв довший час на мості, що іде почерез ріку зараз за містом, і приглядав ся водоспадам Шодієра, з котрих біла піна бризкала високо в гору. Відтак пішов на другий беріг і пустив ся поміж тартаки і поскладане там дерево, від котрого ніс ся запах довкола; і не спостеріг ся, як опинив ся в лісї, що ставав щораз густійший. Деиде побачив десь здалека якусь прогалину, але не дуже зважав на то, лиш ішов жваво дальше. Наконець порядний голод і настаючий сумерк пригадали єму, що пора вертати або може лїпше зайти до недалекої хати якогось селянина. На щастє дійшов був як раз до якоїсь більшої ферми; зайшов на обійстє, і попросив, щоби єму дали що попоїсти. Незадовго дали єму там щось зїсти, і він добре собі під'їв. На превелике своє диво, довідав ся він від господаря, як то вже пізно і як далеко до Оттави; аж тепер почув він, як він утомив ся.

— Нині годї Вам вже вертати до міста — сказав фермер. — Лишіть ся у нас, а я Вас завтра відвезу, бо і так поїду по полудни до міста.

Отже Кенйон лишив ся там на ніч, і спав цілу ніч від утоми сном праведного так, що й нїчого єму не снило ся. Було вже пізно на другий день по полудни, коли вернув до міста. Пустив ся зараз до готелю, і здивував ся не мало, коли на улици хтось закликав єго по імени. Коли обернув ся, побачив, що за ним біжить якийсь чоловік так, що аж задихав ся, а котрого він зовсім не знав.

— Ви називаєте ся Кенйон, правда? — спитав той чоловік.

— Так єсть.

— Ви мене мабуть не знаєте. Я урядник від телеґрафу. Ми вже від кількох годин маємо для Вас телеґраму з Льондону, але Вас не можна було знайти в цілім місті.

— Ах — сказав Кенйон — таже то важна річ для мене.

— Коли так, то ходіть зі мною до бюра, там я Вам прочитаю, бо післанець все ще шукає за Вами.

Пішли оба до уряду телеґрафічного, де Кенйон прочитав собі телеґраму. Написав зараз відповідь і умовив ся з урядником, що той якусь дальшу телеґраму пішле єму зараз до готелю. Чи то може так сільский воздух вплинув на него, і то, що він добре находив ся, чи може то, що дістав телеґраму, досить, що Кенйон набрав нової надії. Мимо волї прийшла єму на гадку приповідка старого Льонґворта, котрий бувало говорив: „Щастє не значить нїчо, все значить здібність і робота“, а при тім нагадали ся єму і всї невзгодини, які єго переслїдували в сім підприємстві.

Аж ось хтось запукав до дверий і увійшов пан Ван Брент.

— Що нового? — спитав він.

Джон, котрий тепер все підозрівав, відповів:

— Нїчо нового.

— Ну, то жаль менї. Я мав надію, що Ви чей може до завтра полудня до дванацятої години ще роздобудете гроший! Бо прецї знаєте, що тогди скінчить ся Ваша опция.

— Я то знаю.

— А то знаєте, що Льонґворт єсть тут в Оттаві?

— Нї, того не знаю — мене від вчера зовсім не було в місті.

— Він приїхав вчера вечером. Як я Вам то вже говорив, він має гроші в тутешнім банку, але я їх не возьму перед послїдною хвилею речинця. Дуже менї то прикро, що так стало ся; але маю надію, що Ви переконані о тім, що не моя в тім вина.

— А вжеж, що не Ваша. Всему лиш я винен, бо я був занадто щирий і необачний.

— Коби я так був міг де роздобути для Вас гроший, то був би то охотно зробив, але на жаль не можу.

— Дякую Вам за Вашу добру волю — відповів Кенйон — але то одно можете для мене зробити, щоби Ваш годинник завтра анї на мінуту не ішов скорше. Може прийду до

— В приватній женьскій семинариї у Львові (ул. Паньска ч. 15) відбув ся перший раз іспит зрілости в днях від 4—12 липня під проводом краєвого інспектора шкільного п. Болеслава Барановского. Приступило до іспиту 36 кандидаток. З того одержало сьвідоцтво з відзначенєм 12, а з добрим поступом 17. Дві кандидатки відступили від іспиту. дві репробовано на рік, а трем позволено здавати іспит по вакациях. Тая семинария має право публичности і зовсім уладжена на взір державної семинариї. Руснинок було сего року на всїх чотирох курсах 36. Оплата місячна виносить 10 К. Виписи зачнуть ся дня 30 і 31 серпня. З уваги, що до державної семинариї будуть принимані переважно лиш сироти і доньки народних учителїв, радимо вписувати кандидатки до згаданої семинариї.

— Пригода на зелїзници. Дирекция зелїзниць оповіщує: В наслїдок сильної зливи дня 12 липня с. р. наступило замулене тору на шляху поміж стациями Львів-головний дворець і Підзамчем, що спровадило виховзнене льокомотиви і 3 возів поїзду товарового ч. 287. Видного ушкодженя персоналу зелїзничого не було, лиш хорі зголосили ся машиніст і кондуктор ведучий поїзд. Рух поїздів відбуває ся тепер тілько на однім торі аж до усуненя перешкоди.

— Без працї. Вчера від рана збирали ся товпи робітників без роботи на Бернардиньскій площи у Львові коло „міского бюра працї“. Директор бюра не міг нїчого порадити безробітним, бо не було вільних місць. Однак товпи росли і викрикували: хлїба або працї. Зателефоновано до намістництва, дирекциї зелїзниць і маґістрату і звідтам обіцяно приняти від нинї кілька сот робітників до публичних робіт. Але робітники жадали працї сейчас. Хвиля ставала грізною, бо перед товпами робітників стояло войско готове до оружної інтервенциї. Деякі з завзятїйших вигукували на войско, за що їх арештовано. За кордоном, що повів арештованих на полїцию, бігли товпи, а за товпою гонив відділ войска; посипалось камінє на войско, наслїдком чого увязнено ще більше робітників. Пополудни розрухи не устали, а ще збільшили ся. Відділи войска стояли на головних улицях до пізного вечера, а декотрі склепи були позамикані.

— Дирекция „Краєвого Союза кредитового“ перевела в днях 9-го н. ст. червня с. р. річну контролю „Банку звязкового“ в Станиславові, причім провірено заявленя членів, векслї, скрипти довжні, цінні папери, порівнано річний білянс з книгами стоваришеня та замкнене рахункове за місяць май 1901 р., як також шконтровано касу стоваришеня і найдено ціле діловодство у взірцевім порядку.

— Будова зелїзниці Львів-Самбір має начати ся вже за місяць і потреває через два роки. Міністерство затвердило оферти п. Брайтера на I. секцию, починаючу ся від Львова, пп. Бауера і Ріхтмана на II. секцию в серединї, і п. Лїбермана з Кракова на секцию III. під Самбором. Роботи ті обчислено на 3 міліони корон.

— Огнї. В Товстоголовах, золочівского повіта згоріло сїм домів враз з забудованями і знарядами господарчими. Шкода виносить около 20.000 кор. і була лише до половини обезпечена. — В Жидачеві згоріло 8 домів: шкода 6.000 кор. — В Белзї погоріло оногди 20 домів в ринку. Оповідають, що жандарми мали якихсь двох драбів зловити на горячім учинку. Огонь загрозив був дуже лат. приходство і костел, але люди не допустили до пожару.

— Против великих букв. Нїмцї забирають ся щораз енерґічнїйше до зміни своєї правописи в тім напрямі, щоби улекшити науку писаня і читаня. В нїмецких часописях підносять тепер гадку, щоби покасувати також і великі букви, котрі безперечно суть зовсім непотрібні. Длячого н. пр. треба в нїмецкім писати іменники конче великими буквами? Атже і другі народи мають так само іменники в своїх мовах, а мимо того не пишуть їх великою буквою і сьвіт ще через то не валить ся. Нїмецкі ґазети звертають увагу ще й на то, що великі букви суть значною перешкодою в скорім писаню на машинах до писаня, як би ті букви викинути, то можна би майже в двоє так скоро писати.

— Село Сороки коло Львова потерпіло від вчерашної градової тучі так, що всї поля, сїножати, огороди залила і до тла знищила вода. Навіть худоби нема де вигнати і чим попасти.

— Маса громів на однім місци. В охрестности Мінхенґреца в Чехах була дня 7 с. м. велика туча, підчас котрої громи били за громами і запалювали хати та убивали людий. Більше як двайцять пять громів вдарило коло самого Мінхенґреца і запалило [illegible] В самім місті вдарив грім в одну [illegible] голомшив двоє людий, батька і сина [illegible] самій хвили вдарив грім в якусь ве[illegible] шиб там гробаря, а на місті вдарив в [illegible] вагу і поранив там пожарника. В гр[illegible] Приров вдарив грім в обійстє господаря Ш[illegible] ми і запалив єго; на фільварку під містом [illegible] бив грім дві корови. В семи місцях громи по[illegible] розривали дерева на половину.

— З Коломиї пишуть: Видїл філїї руского тов. педаґоґічного в Коломиї подає до відомости, що не зможе приступити до отвореня дівочого інститугу вже в вересни с. р. з огляду на дуже незначне число зголосивших ся кандидаток.

— Труп 5 недїль в керници. Одна з краєвих часописий доносить про таку страшну але правдиву пригоду: В селї Гірна Посада під Римановом панував сеї зими тиф черевний і хорувало богато людий. У одного з господарів занедужав паробок на тиф і в приступі дуру убрав ся в чоботи і кожух та вийшов в ночи так, що нїхто єго не видїв і впав чи скочив до керниці. Коли рано єго не знайдено, дано знати до жандармериї, котра зачала всюди шукати за паробком. В 5 недїль по тім як паробок пропав пішла якась дївчина по воду до керниці; коновка її упала і она шукаючи за коновкою зачепила за одінє потопельника і витягнула на верх води. Перепуджена дала знати, люди збігли ся і витягнули зігнилого трупа в кожусї. Через пять недїль брали люди воду з тої керниці і пили єї та варили в нїй; хорували страшно, а лїкарі не могли вислїдити причини хороби; люди хоч знаходили волосє у водї не зважали на то. Нехай ся подія послужить за науку, як дуже треба пильнувати керниць в громадї; від часу до часу бодай раз на три місяцї треба би керницї очищувати або бодай переконати ся, чи що в них не лежить на днї, що могло би занечищувати воду і шкодити здоровлю.

— Зьвірство яких рідко. На острові Руґія в місцевости Ґерен допустив ся якийсь челядник столярский Теснов так звірского убийства, що й віритись не хоче, щоби то міг зробити чоловік, іменно же чоловік при здоровім розу-

---

Вас ще перед дванайцятою до контори, і чей Вас там застану.

— Розуміє ся, буду там сидїти до самого полудня.

— Дуже добре; приймїть же за то мою подяку, пане Ван Брент. Вірте менї, що умію оцїнити Вашу дружбу більше, як то можу висказати словами. Ми Анґлїйцї не уміємо висказувати наших чувств, але Ви то знаєте, як я то розумію.

— Так, так — сказав на то той добрий чоловічиско, устиснувши Кенйонови руку — я хотїв би радо більше Вам помочи. Отже до звиданя, завтра, пане Кенйон.

Чим більше надходив вечер, тим більша нетерпеливість брала ся Кенйона; він вийшов з готелю і пішов ще раз до уряду телєґрафічного, але там не насціло нїчо для него.

— Побоюю ся, — сказав урядник — що тепер вже нїчо не прийде. А коли би щось прийшло в ночи, чи післати Вам до готелю?

— А вжеж, о якім би то часї й не було, я мушу зараз мати.

Коли він вертав до свого готелю, при чім переходив попри найбільший готель в містї, побачив молодого Льонґворта, котрий стояв в дверох такий вилизаний і вистроєний та з монокльом в оцї як звичайно, аж всї люди в містї зглядали ся на него, бо ще не видїли такого між собою.

— Як ся маєте, Кенйон? — зачепив молодий мужчина нашого приятеля.

— Мій пане — відповів той — коли ми послїдний раз розмавляли з собою, то Ви сказали, що не хочете мати зі мною більше нїякого дїла, а що я на то Ваше бажанє вповнї годжу ся, то й не маю Вам тепер нїчого сказати.

— Алеж мій любенький друже — відозвав ся Льонґворт весело — то не має нїчого до річи. То, бачите, було в Ню-Йорку, а я там був чогось, сам не знаю чого дуже не в гуморі; то якась проклята пора. Тут то бодай чистий воздух. Але от що я хотїв сказати. Як знаєте, я куплю завтра копальню, а я хотїв єї здати на здібного чоловіка, на котрого можна би спустити ся. Коли би для Вас щось значило, кілька сот фунтів річно, то я гадаю, що Ви би могли у нас заробити.

— Дякувать за ласку! — відповів Кенйон і обернув ся та пішов до свого готелю, підчас коли Льонґворт споглядав за ним як остовпілий.

Він спав дуже зле сеї ночи. Якісь недобрі сни не давали єму спокою; єму снило ся, що він діставав якісь довжезні телєґрами, а коли відтак пробудив ся, мусїв переконати ся, що то була лиш пуста уява.

Зараз по снїданю пішов він до уряду телєґрафічного, але тут довідав ся, що все ще нїчо не насціло для него.

— Та й ледви чи що прийде перед полуднем — сказав урядник від телєґрафу.

— Перед полуднем! — повторив Джон зі страхом — а тож чому?

— Кабель в кількох місцях на всходї щось не в порядку. Чи Вам то не впало в очи, що в ґазетах нема вістий зі всходу? — Коли він побачив, що Джон якийсь перепуджений, додав він:

— Чи тота телєґрама, котрої Ви сподїваєте ся, то в якійсь грошевій справі?

— Так.

— А чи Вас хто знає в Банку?

— Менї здає ся, що нї.

— То я на Вашім місци вилєґітимував би ся тимчасом, щоби не тратити непотрібно часу, коли би притім розходило ся о мінути. По правдї сказавши не треба в таких справах лєґітимациї, але банки бувають все-таки осторожнї, щоби гроші не дістали ся у фальшиві руки.

— Дякую Вам за добру раду — сказав на то Кенйон — так і зараз зроблю.

Коли банк отворено, представив ся Кенйон касиєрови.

— Сподїваю ся нинї більшої суми гроший з Анґлїї — сказав він — і хотїв би знати, чи потреба при тім якихсь формальностий? Бо я би не хотїв стратити анї хвильки часу, коли гроші прийдуть.

— А може-ж Вас хтось тут в Оттаві вилєґітимувати?

— Може, урядник від телєґрафу мене знає.

— Так? — сказав касиєр трохи сумнївно — а більше нїхто?

— Чому нї, пан Ван Брент знає мене дуже добре.

— Ну, то досить. Приведїть же сюди пана Ван Брента щоби він потвердив, що Ви називаєте ся Кенйон; тогди виплатять ся Вам гроші зараз по одержаню телєґрами.

Кенйон побіг до бюра Ван Брента, котрого застав самого.

— Чи будете так добрі і підете зі мною до банку, що би там вилєґітимувати мене яко Джона Кенйона — спитав він.

— Дуже охотно. Чи може вже прийшли гроші?

— Ще нї, але я сподїваю ся їх кождої хвилї і длятого не хочу тратити часу.

Пішли оба до банку і Ван Брент заявив там:

— Сей пан то Джон Кенйон.

— Дуже добре — сказав на то касиєр.— Чи були Ви вже в телєґрафічнім бюрі, пане Кенйон?

— Пів години тому як був — відповів він.

— Ну, то я радив би Вам піти туди як найскорше.

— То вже знак — сказав Ван Брент, коли они були вже на дворі, — що гроші для Вас суть вже в банку. Я іду до своєї контори

...забив двох хлопців, братів, а си... ...зника Греверта до ліса недалеко ...елїзници напав там на них і порі... ...страшний спосіб. Убивши хлопців ...е з них одїня розпоров їм тїло, пови... ...нутренности і покидав коло них на ... Відтак обом хлопцям повідрізував ноги ...ому ще й відрізав голову а кадовб розрі... на дві части. Ноги і одїж дїтий заніс да...ко в ліс, де їх аж по довшім шуканю знай...ла судова комісия. Убийником есть, здаєсь згаданий вже челядник столярский Людвик Теснов. Він волочив ся яко челядник столярский сьвітами а при кінци марта приїхав із Штральзунда до Бабе на Ругії і робив там через кілька днів у столяря а відтак пустив ся знову па волоцюгу. Коли Граверт і его жінка шукали вечером за дїтьми, стрітили Теснова босого в лїсї а коли Граверт розпитував его про дїтий, він давав баламутні відповіди. Тогди відозвала ся жінка Граверта до свого мужа: Хто знає, може отсей чоловік забив наші дїти! Теснов зачув то і втік. Коли жандарми арештували его і привели па дворець, то зібрані там люди були би его таки на місци роздерли, як би не жандарми, котрі его боронили. Родителї убитих дїтий мовби з розуму посходили: матір плаче, а відтак дістає таких корчів, що лежить цїлими годинами без памяти.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: „Газета Львівска" з дня 15 с. м. оповіщує розписане лїцитацийної продажи старих материялів, узисканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полудне дня 31 липня с. р. до висше згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних.

Услівя продажи подані суть в „Газетї Львівскій", а можна їх одержати також в бюрі для справ варстатових в підписаній ц. к. Дирекциї.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 16 липня. II. президент мінїстрів др. Кербер повернув до Відня.

Париж 16 липня. На републиканьске сьвято в Парижи дня 14 с. м. надіслали телеґрами ріжні міста Чехії і Морави. Між иншими прислали депеші міста: Прага, Пильзно, Табор, Часлив, Домажниції і ин.

Ґракоза 16 липня. Вчера рано відбуло ся посьвящене і відкрите дальматиньских зелїзниць при участи мінїстрів дра Віттека, Калляя, Ґеґедіша, Калля і инших достойників.

Білгород 16 липня. Королївска пара удасть ся до Петербурга в вересни, аж по виборах до скупштини. Як зачувати, в повороті з Петербурга зложить королївска пара візиту у Відни.

Льондон 16 липня. Standard доносить з Берлина, що король Едвард, цар Николай і цїсар Вільгельм зїдуть ся в Майнцу, кождий з монархів з мінїстром справ заграничних. Король Едвард має відтак відвідати Цїсаря Франц Иосифа у Відни. Також і цар, в повороті до Росиї, стрітить ся з нашим Цїсарем.

Надіслане

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Коломиї
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·12	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня. Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{16}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан. Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Коломиї
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Коломиї, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

і буду там на Вас чекати. — Джон побіг до уряду телеґрафічного.

— Чи прийшло щось для мене? — спитав він.

— Ще нї, пане Кенйон; але я гадаю — додав урядник усьміхаючись, — що ще наспіє на час, маю бодай таку надію.

Хвилї, підчас котрих Джон чекав, здавали ся ему вічностию, а мимо того час минав ему аж надто скоро. Вже була одинайцята година а мимо того Кенйон ходив неспокійно по бюрі. Урядник запрошував его до своєї приватної комнати, але він подякував за то. Кождої хвилї, скоро лиш апарат зачав цукати, здавало ся ему, що то вже телеґрама для него.

Десять мінут по одинайцятій! — Двайцять мінут по одинайцятій — а вісти все ще ніякої.

Студений піт виступив Кенйонови на чоло і він застогнав голосно.

— Чи то така дуже важна справа? — спитав урядник з сочувством.

— Ще й як важна!

— Ну, я поправді не повинен Вам того казати, але я знаю, що гроші суть вже в банку. Може Вам їх видадуть, коли туди підете.

Було пять мінут перед пів до дванайцятої, коли Джон побіг знову до банку.

— Можу певно припускати, — сказав він — що гроші вже суть тут для мене. Чи не міг би я їх зараз дістати?

— А телеґраму вже маєте?

— Нї ще нема.

— Та ми, бачите, не можемо Вам скорше гроший виплатити, аж покажете телеґраму. Але коли Вам так дуже о час розходить ся, то сидіть в урядї телеґрафічнім а відтак прийдіть зараз сюди. Чи Вам треба всіх гроший нараз?

— Не знаю кілько менї післали; але менї треба тепер двайцять тисячів фунтів.

— Добре; щоби зискати на часї, то можете зараз написати чек на таку суму; двайцять тисячів фунтів; то тілько а тілько долярів, я чек підпишу і дам Вам скоро лиш предложите телеґраму. Чек то так, як би й готівка.

Джон написав чек і дав его касиєрови, при тім глянув на годинник, котрий показував тепер двайцять пять мінут перед дванайцятою. Тепер побіг він так борзо до уряду телеґрафічного, як лиш міг, але й знову дістав відповідь від урядника:

— Ще нема!

Чекаючого зачинала вже брати ся розпука. Тота мука то була гірша як весь страх і журба, яку він доси перебув в своїм житю. Було то так, як би того, котрого раз помилували, мали би знову вішати.

Він став знову ходити по комнатї, котра стала ся для него місцем тортури.

Три чверви на дванайцяту!

Якийсь годинник в сусїдстві вдарив три рази: скоро зачне знову бити, пропала вже все надія — подумав собі Кенйон.

Чотирнайцять мінут — тринайцять мінут!

— Ось і єсть — крикнув урядник в тій хвили з великою радостию. — Так єсть: „Джон Кенйон, Оттава". — Відтак взяв ся так борзо писати, як лиш апарат міг пукати.

— На те, а тепер біжіть.

Тої ради й не потреба було.

Деяким оттавским горожанам впав вже був Кенйон в очи яко той чоловік, що разв-раз бігав то до банку то до уряду телеґрафічного.

Було сім мінут перед дванайцятою, коли Джон задиханий впав до банку.

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Тер… і Спілки в Будапешті „TALISMAN SE…“ по дуже приступних цінах.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-російского.

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Ціни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр

Христос при кирници з Самаританкою *Карачч'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всі ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **Т. Крайтера**, Львів, ул. Ягайлоньска 12.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).